

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov nr. 468 af 15. november 1949 om udførsel af landbrugsprodukter.

Forslaget, der går ud på, at den nævnte lov forlænges til og med 1. april d. å., fremsættes, for at der kan blive fornøden tid til overvejelse og drøftelse af alle de spørgsmål, der vil opstå i forbindelse med afviklingen af de nuværende landbrugsministerielle eksportudvalg og oprettelsen af de nye private eksportorganisationer.

Forholdet er navnlig det, at de pågældende udvalg — bortset fra selve beføjelserne til at forestå eksporten af vedkommende varer — har en række beføjelser af rent offentligretlig karakter, hvorved navnlig kan peges på, at en række af udvalgene har beføjelse til på ministeriets vegne gennem udstedelse af udførselstilladelser at regulere eksporten af de pågældende varegrupper.

Herudover har en del af udvalgene beføjelser, der griber ind på andre områder, og for at få den fornødne tid til undersøgelse af, hvilke organer der skal overtage disse forskellige beføjelser, har jeg ment det rigtigst, at loven som foreslået forlænges i uforandret skikkelse.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Ifølge § 20 i lov nr. 478 af 1. oktober 1945 om udenrigstjenesten skal loven optages til revision senest 5 år efter lovens ikrafttræden. I overensstemmelse hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov nr. 478 af 1. oktober 1945 om udenrigstjenesten.

Lovforslaget indeholder ikke nogen ændring af principiel karakter.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, tør jeg anbefale dette til det høje tings velvilje.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte 4 lovforslag vedrørende udskrivningen af skatter og afgifter i det kommende finansår. Det drejer sig om følgende:

Forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1950—51 m. v.,

forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m.,

forslag til lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. og

forslag til lov om totalisatorspil.

Forslagene omhandler den langt overvejende del af det indtægtsbeløb, staten vil komme til at råde over i finansåret 1950—51. Det vil derfor være naturligt, om jeg som indledning til redegørelsen for de enkelte forslag giver en lidt bredere oversigt over den statsfinansielle stilling, sådan som den nu tegner sig for det kommende finansår. I tilknytning hertil skal jeg fremsætte nogle mere almene bemærkninger om de økonomiske udsigter fremover.

Lad mig begynde med nogle bemærkninger om statens udgifter. Ved fremlæggelsen af finanslovforslaget for det høje ting i oktober 1949 gjorde jeg opmærksom på, at der, bl. a. som direkte og indirekte følge af devalueringen, måtte påregnes en del stigninger i statsudgifterne i løbet af efteråret 1949 og året 1950.

På grundlag af de oplysninger, som nu foreligger, må man regne med, at de samlede statsudgifter omfattende både driftsudgifter og anlægsudgifter m. v. vil blive henved 100 mill. kr. større i 1950—51 end i 1949—50 og ca. 200 mill. kr. større end i 1948—49. Denne stigende linie betyder ikke, at der ikke er opnået besparelser på noget punkt; f. eks. kan nævnes, at så godt som alle udgifter vedrørende den tyske besættelses afvikling er bragt til ophør i løbet af indeværende finansår, ligesom der er opnået besparelser på visse af tilskudsordningerne. Men forholdet er det, at udgiftsstigningen for tiden er større end besparelserne. Blandt de udgiftsposter, der viser store stigninger, kan jeg foruden militæret nævne udgifter til undervisningsvæsenet, medicinalvæsenet og alders- og invaliderente samt til arbejdsløshedskasserne og beskæftigelsesforanstaltninger. Endvidere er statens anlægsvirksomhed voksende.

Som jeg flere gange tidligere har gjort rede for her i det høje ting, har der i de foregående år til trods for en vis stigning i statens udgifter samtidig været et ikke ubetydeligt overskud på statsbudgettet, når hensyn tages til samtlige indtægts- og udgiftsposter på statsbudgettet. Dette overskud nåede sit maksimum i finansåret 1948—49.

Da man for et år siden fastlagde skattepolitikken for 1949—50, nåede man til den